

Roskilde Fjords
Kajakklub
Brinchjemmet
Strandvejen 18
Veddelev
4000 Roskilde

Sommer 2011

De Hvide Svaner

Hvalsafari ved Bolunde

Weser Maraton

2

5

7

De Hvide Svaner 17. -19. juni

Efter at have tilbragt hele dagen med en firmaudflugt til Hven, sneglede tiden sig af sted, og mens mine tanker gik på langfart, tøffede færgen langsomt mod København. Fabiaen stod i Valby, pakket med telt og sovepose, på taget var min Spika og Skumbananen, GPS'en var programmeret med adressen på campingpladsen. Selv var jeg mest klar til at køre hjem til Roskilde for at tilbringe weekenden på sofaen, det blæste kraftig, og vejrudsigten lød på regn- og blæsevejr både lørdag og søndag. Hvem var den k...hat, der havde arrangeret klubturen i denne weekend, i telt på en campingplads i "eksotiske" Karrebæksminde. Jeg trængte til en weekend som sofakartoffel, det havde været et intensivt forår, pinsen var tilbragt i Jylland hos mine forældre, og weekenden før var gået med at justere det indre ur, pakke kufferter ud og vaske Mexico af tøjet. I vildt flashback var jeg tilbage i Mexico, og jeg svømmede hen til billeder fra Dos Ojos, Angelita, Carwash, Ponderosa, Pet Cemetery, The Pit og Dream Gate. Åh ja hvem der snart skulle dykke i forunderlige Dream Gate igen, tanken om at jeg ikke skulle gense de vidunderlige, fingertykke drypsten, der i titusindvis hænger overalt i Cenoten, før til maj, var næsten ikke til at bære. Mens jeg drømte videre, om det næsten guddommelige lys, der mødte mig i The Pit, da jeg kom op nede fra de + 40 m, kom vi i havn, og det var først, da kollegerne begyndte at skramle med stolene, jeg vente tilbage til virkeligheden.

Jeg fandt med bus til Valby, og med 80'er pop i radioen begav jeg mig på vej. Den første kø startede på Carl Jacobsensvej, den næste fulgte på Gammel Køge Landevej, og mens jeg sad fast på Folehaven begyndte GPS'en at ophobe forsinkelser i form af køer og vejarbejde. Musikken hjalp lidt på mit humør, og omkring Køge var jeg så småt begyndt at synge med, det fik dog en brat ende med timenyhedernes vejrudsig.

Da jeg nåede ned til campingpladsen, havde den selvudnævnte lejrchef, Tom med hjælp fra Per, fået det arrangeret sådan, at vi lå i udkanten af pladsen, så tæt på vandet som mulig. John T var sammen med sin søn og sønnens kammerat ved at slå teltet op, mens Finn og Marlis var foran på point, idet de allerede havde roet en lille tur. Jeg fik åbnet turens første øl, og efter lidt snak indså jeg, at jeg havde glemt det vigtigste – bøffen til grillen!!! Inden jeg nåede bilen for at køre til Næstved, blev jeg stoppet af Per, der storsindet tilbød mig den ene af sine monsterbøffer. Der faldt en sten fra mit hjerte, og efter en længere diskussion med lejrchefen om 3 meters regler og andet campinghaløj, fik jeg endelig lov til at rejse mit telt, så jeg havde havudsigt. Det tog et par øls tid at få rejst teltet, det var et år siden jeg sidst havde forsøgt mig og med kun en hånd, vinden gjorde det ekstra svært. Jeg kunne kun bruge en hånd, da den af lejrchefen valgte teltplads var for ujævn til, at jeg turde risikere ind i teltet, og mens de baksede med deres telt, gik jeg til den såkaldte anløbsbro. Jeg kunne ved selvsyn konstatere, at lejrchefen havde ret, isen havde taget broen, den nye ville først komme op i løbet af næste uge. Med udsigten til en rotur med våde tæer gik jeg tilbage til lejren, mens jeg tænkte på

det faktum at ”geniet” der havde bestemt sig for Karrebæksminde i denne weekend, kun kom lørdag og uden overnatning.

Da lejrchefen ved 20-tiden ringede til Frank for at høre, om vi kunne tænde grillen, tog han underligt nok ikke telefonen. Marlis ringede til Susanne og fik forklaringen, gemalen have bestemt sig for at ro det sidste stykke, vi skulle bare tænde op. Susanne ankom lidt senere sammen med Balder, og der var næsten ingen misundelse at spore, da hun fortalte, at de havde lejet en hytte. Frank nåde lige et bad, inden han fandt en stol ved bordet i Toms villatelt. Det så nu meget hyggelig ud, selv om dugen manglede, og der tydeligvis var tale om et tilfældigt sammenskrab af stole, glas og tallerkener. Pers bøf viste sig at smage perfekt til den rødvin, jeg havde medbragt, og efterhånden som temperaturen i teltet steg, begyndte jeg langsomt at tro på, at det måske alligevel kunne blive en hyggelig aften. Varmen i ”Toms Hytte” overmadede formanden og lejrchefen, inden de nåde over i deres egne telte, de fleste holdt dog ud til fredag officielt var blevet til lørdag, inden de selv fandt deres telte.

Vi nåde lige at rydde det værste væk i ”Onkels Toms Hytte” inden lørdagsroerne Mads og Helle dukkede op til morgenmadsen, lidt senere ankom Else og Hanne som repræsentanter for det nye kuld. I det mindste regnede det ikke, og mens der blev indtaget et solidt morgenfoder, begyndte det fra krogene af teltet så småt at lyde, som om planlægningen af dagens første tur var i gang. Det lød som om planen var Gavnø rundt, men da Else og Hanne, lidt forsigtig, begyndte at spørge om, hvor langt det var, blev de mødt af lidt henholdende svar, som: ”Det ved jeg ikke, men vi er tilbage til frokost (underforstået vi spiser først frokost, når vi er tilbage)”, ”Der er ikke langt på kortet”. Den manglende bro betød at alle, på nær Frank og Susanne der lige skulle forberede lidt til aftensmanden, kom i kajakkerne med våde tær. Da vinden kom fra nordøst blev kursen uden tøven sat mod Næstved, under munter genkaldelse af andre klubture, hvor vejret havde været rigtig dårligt. Jeg var lige ved at være glad for, at jeg var taget med på turen, da det efter en halvtimes tid begyndte at småregne, men nu sad vi jo i kajakkerne, og så var det jo næsten lige meget med en lille byge. På nordsiden af Gavnø måtte vi, lige før vi nåde Susåens gamle udløb, for en kort stund forlade sejlrenden, for at lade udflugtsbåden M/S Friheden passere.

Efter en lille diskussion bestemte alle sig for at tage turen mod Næstved op af Susåens gamle udløb. Kort efter slog vi følge med en lokal roer fra Næstved Kajak- & Canoklub, og mens hun tegnede og fortalte, fulgte vi med op til klubhuset, hvor vi efter en lille pause vente om. På vej ud af det gamle udløb blev Else og Hanne tilbudt eskorte tilbage til campingpladsen, men da de af-slog, var der ingen vej tilbage, nu var alle tvunget til at ro rundt om Gavnø. Det viste sig at være en meget smuk tur, især da vi roede forbi Gavnø slot, hvor alle medbragte kameraer kom i brug. Turens fotografiske højdepunkt indtraf lige før Gavnøs sydøst spids, hvor vi på lang afstand spottede en underlig kajak, der kom den modsatte vej rundt, det viste det sig at være Frank og Susanne, der var ude for at lufte Balder. Et kort øjeblik overvejede jeg, om

Frank havde monteret en motor i kajakken, men det vidste sig at den regelmæssige donk donk lyd skyldtes en logerende Balder. Alle sad klar med kamerene, men uden hundekiks var det ikke muligt at lokke Balder til et hovedspring. På de sidste kilometer var der sidebølger, og selv om Else og Hanne hang tappert i og snakkede løs, var det tydeligt at de knap 20 km nærmede sig grænsen for deres kræfter. De insisterede selv i at bære deres kajakker op efter turen, og efter et varmt bad begyndte de at komme til kræfter igen.

Frokosten blev indtaget i Brinchhjem II, da det var begyndt at buldre i det fjerne. En halv time senere blev teltet testet, og det viste sig heldigvis at være helt vandtæt, vi kunne sidde godt og varmt, mens regnen piskede ned den kraftige tordenbyge, uden risiko for at øllet blev fortyndet. Et par timer senere skinnede solen igen, og vi bestemte os for lige at ro en lille tur op til Karrebæksminde, den var Else og Hanne med på, og de gav sig straks i gang med, at finde tørt rotøj frem og klæde sig på til turen. Umiddelbart så de dog lidt skeptiske ud, da Tom meddelte dem, at de skulle ud at ro toerkajak med ham og undertegnede. Efter 5 minutternes forklaring af principperne bar vi bådene ned til vandet, hvor den manglende bro gjorde det lidt besværlig at komme i, men heldigvis offerede Marlis sig ved at stå ude i vandet og holde kajakerne, mens vi kravlede om bord. Det startede som altid med en ny makker i båden lidt rystende og famlende, men efter en 10 minutters tid var Else og undertegnede ved at have rytmen. Hanne og Tom havde tydeligvis fundet rytmen, og de lignede et sammenroet markerpar med mindst et par hundrede km i toer. I Karrebæksminde stak vi lige næsen ud under broen, inden vi vendte rundt og hen langs nordkysten af Enø, hvor vi rundede nordspidsen og roede 1 km ned langs østkysten, inden vi søgte ly for at holde en lille pause. De sorte skyer nærmede sig hurtig, og lidt efter sad vi i en kraftig regnbyge. Da den ikke lige så ud til at drive over, bestemte vi os for at ro tilbage til Karrebæksminde. Helt som forventet var der modvind og pænt store bølger, da vi havde rundet nordspidsen; men Else gav den gas og nu kørte det bare i olie. Kajakken fløj af sted over bølgerne, og uden at misse et tag strøg vi tilbage til Karrebæksminde på rekord tid. I modsætning til Frank og Sussanne nåde vi dog at stoppe i god tid inden broen, med bygen var vinden taget til og havde skiftet retning, så bølgerne stod direkte ind i havnen. Hvorvidt de havde anvendt lim eller gaffetape vides ikke, men Balder sad stadig i båden, da de nogle minutter senere returnerede. På hjemturen til campingpladsen holdt det op med at regne, så vi kunne bære båden op og komme i bad i tørvejr. Vejret holdt mens Else og Hanne, med et minimum af hjælp, fik læsset de to kajakker på bilen igen.

Heldigvis havde formanden husket pressenningen, for da grillen skulle tændes, stod det ned i stænger. Mens Per skar de to oksefiler, Frank og Susanne havde medbragt, op i et passende antal bøffer, dækkede flertallet af os bord i det mobile klubhus, alt imens vi smagte rødvinen til. Bøfferne har formentlig både sydet og duftet herligt ude på grillen under presenningen, min bøf var i hvert fald perfekt, da den inde i teltet landede på min tallerken. Da lørdagsroerne hen ad 23-24-tiden drog hjemover, fandt Susanne og Maris saltet, citronerne og tequilaen frem, men af en eller anden grund endte det med, at John og Tom underviste Susanne og

Marlis i binding af pælestik.

Søndag formiddag blev morgenmaden forstyrret, da en kærhøg lagde vejen forbi; men da ingen af os var helt vågne, fik vi ikke taget billeder af den. Da klokken var blevet lidt mange, bestemte vi os for en kort tur til Karrebæksminde, men selv en kort tur kan være farlig. Det var lige ved at gå galt nede ved Enø, da Hanne og Finn fik os lokket ind må meget lavt vand, enten har de hjul under deres kajakker, eller også får de procenter for hver nyt ror der bliver solgt. Havde der være medlemmer af Greenpeace på Enø Camping, var de kommet stormende for at hjælpe de strandede kajakhvaler tilbage i vandet. Ved et mindre mirakel slap vi alle væk med roret i behold og nåde helskindede tilbage til campingpladsen. De hurtige og smarte fik pakket teltene ned inden frokost, mens det endnu var tørvejr. Det gør knapt så meget, at det regner mens man læsset kajakkerne på bilen. Da jeg kørte mod Roskilde sad jeg og funderede lidt over weekenden, 40 km var da helt ok, og det havde da været ganske hyggeligt. Tilbage i Roskilde var det bare med at få kajakkerne læsset af og få tøjet i vaskemaskinen, det skulle jo bruges ingen til den der instruktørtjans mandag aften.

De der ikke forstår omfanget af mit Flashback kan gå ind på www.youtube.com og søge på ”Go Cavern Divning”, vælg Bogaerts & HP Hartmann, eller prøv ”Centoe Dos Ojos”

Karl

Hvalsafari ved Bolunde

Søndag aften var Henrik og jeg på en lille aftentur ud til Betonprammen. På tilbageturen ved 20:30-21:00 tiden roede vi stille og roligt og nød den stille aften og det totale havblik. Pludselig blev der dannet en lang stribe på længde med en sejlbad med en lille bølge på en ca. 30 cm i højden, der kom rullende ca. 40 m fra os ind mod Bolund. Der var ikke en båd i sigte på hele fjorden på det tidspunkt, så vi blev opmærksomme på bølgen med det samme. Herefter så vi en sort ryg uden finne komme op og ned højest et par gange og hørte 1-2 pust, som var det en hval. Vi blev ret forskrækkede, og da jeg var i Traceren for første gang, turde jeg ikke vende mig rundt i kajakken og se bagud. Da jeg fik vendt kajakken og kiggede mod Jyllinge, var vandet helt roligt igen, og der var absolut ingen spor af aftenens gæst! Henrik og jeg så længe på hinanden og blev enige om, at det bestemt ikke var et marsvin eller en sæl, som vi havde set i den størrelse! Thyge fra hvaler.dk skrev til os, at han var ret overbevist om, at det kunne være en finhval, der dukker op på de mærkeligste steder og forsvinder lige så stille igen, men det er der jo ikke noget bevis for. Jeg er i hvert fald glad for, at vi var 2, og at den anden person var min stille, rolige og nøgtern mand, ellers ville jeg nok have troet, at jeg havde set syner!

Berit

Forside billedet af Susanne, Balder og Frank er fra på klubturen til Karrebæksminde. Tom som offer for kyssepigeren Hanne og Marlis er fra Weserturen. I begge tilfælde er det Finn R der har været hurtig.

Weser Maraton 8. maj 2011

Et fantastisk solskin og temperaturer over 20 grader beviste, at miraklernes tid endnu ikke er forbi. Klubture **kan** altså godt foregår i tørvejr og solskin! Miraklet indtrådte da Finn P, Hanne, Tom, Axel, Marlis og undertegnede deltog i Weser Maraton den 8. maj. Weser Maraton er et løb med distancer på 53, 80 og 135 kilometer. Vi havde alle valgt at ro de 80 og brugte bl.a. den lange hårde vinter som undskyldning for ikke at turde prøve kræfter med de 135. Tom og Axel tog turen i ener kajaker mens Hanne sammen med Finn P og Marlis sammen med mig tog den i 2'er kajaker. Løbet er åbent for alle typer flydende fartøjer, lige fra gummibåde til dragebåde, og den kreativitet og det engagement som deltagerne lægger for dagen, gør det ret underholdende at deltage i løbet.

I 2 biler kørte vi den 6. maj mod Hann. Münden, hvor vi havde booket teltpladser hos en lokal roklub der også driver en campingplads. Da GPS'er ukritisk viser vej dertil, hvor man har bedt den vise vej, kunne vi der sad i Axels bil pludselig se Finn P og co. forsætte af A1 mens vi selv var på vej ned af A7. Efterhånden forstod vi, at det ikke var en genvej som GPS'en viste, men ruten til en forkert adresse. Efter at havde fået rettet denne misforståelse, nåede vi frem til campingpladsen i Hann. Münden, hvor Finn P og Tom modtog os ikklædt en kold øl og et overbærende smil. Efter at have slået telte op, gik turen ned i byen for at få noget mad.

Lørdagen gik med at ro en tur på floden Fulda, købe mad til løbet om søndagen og ellers lege turister. Den gamle bydel i Hann. Münden er virkelig et besøg værd. Husene er gamle bindingsværk huse, hvor alt hvad der kan være skævt, er skævt og ingen huse hælder på samme vis eller samme vej. Vi fik også tid til at gå op til den lokale borg, som havde en fantastisk udsigt og muligheden for at nyde en iskold Altbier. Om eftermiddagen kørte Finn P og Tom til Holzminden med bilerne så de kunne stå klar, når vi kommer frem til mål næste dag. Vi andre hentede startkort og fik købt lidt ekstra forplejning imens. Dagen sluttede traditionen tro med et aftensmåltid i Rådhuskælderen. Da det var midt i asparges sæsonen, fik de fleste en ret med friske nye asparges – skønt!

Søndag morgen omkring kl. 5 begyndte der at komme liv på pladsen. De fleste der boede her, havde på eller anden måde forbindelse til dagens maraton løb. Der skulle spises morgenmad og de sidste ting skulle pakkes og gøres klar til de mange kilometer som ventede forude. Weser maraton er meget uformelt løb, så løbet starter når man nu syntes. For os blev det omkring kl. 6, hvor vi gled fra Fulda ud på Weser. Med op til 6 kilometer medstøm gik det i rask fart ned ad Weser som er en smuk flod der bugter sig gennem dale, skove, enge og byer. Da det gik mere rask til for nogen end andre, aftalte vi, at samles i Beverungen efter ca. 54 km, her skulle vi så spise frokost sammen. For Axel gik det så rask til, at han nåede frem til 60 km mærket, før der var tid til frokost. Vi andre nød vores frokost, som mest bestod af pølser fra slagteren i Hann. Münden, og vi forstod kun alt for godt, hvorfor han havde vundet så mange priser for sine produkter. Efter en god laaang frokost, hvor der også blev tid til en lille en på øjet, satte vi os i bådene for at tilbagelægge de sidste 26 km. Selvom floden forærer en me-

get i fremdrift, så er 80 km nu stadigvæk en lang tur og at sidde ned i 6-7 timer kan godt mærkes i en hvis legemsdel. Så det var en stor lettelse at kunne stige ud af kajakken i Holzminden og vide, at nu var det overstået for denne gang. Som tidligere nævnt så er Weser maraton et meget uformelt løb og det gælder også i den grad for ”medalje overrækkelsen”. Man afleverer sit startkort og kan så selv finde en medalje i en papkasse. Det var vi nogen som syntes måtte kunne gøres meget bedre. Så Marlis og Hanne blev uden modkandidater fra Finn P, Axel eller jeg, valgt som Kysse piger og da Tom kom i land fik han en modtagelse, som var en Tour de France vinder værdig. Nu får vi se om han tør stille op næste gang, eller om denne oplevelse var for voldsom til at skulle gentages. Det skal for en god ordens skyld nævnes, at grunden til at Tom kom sidst var, at han ville have de sidste meter med for at kunne skrive 81 kilometer i logbogen. Vi andre havde ikke helt det samme overskud og måtte derfor nøjes med at skrive 80.

Efter et bad, en bratvurst og en kold øl blev bilerne pakket og turen gik tilbage til Hann. Münden. Her blev der sluppet af inden vi gik ind i byen for at slutte dagen af med et godt måltid mad og ikke mindst nogen kolde øl, som naturligvis kun blev indtaget for at genskabe væskebalancen.

Mandag skulle der pakkes sammen. Hanne og Finn P. blev i området et par dage ekstra, mens vi andre tog turen hjem mod Danmark væsentlig mere solbrændte end da vi kom. Tænk at det kan lade sig gøre på en klubtur!

Finn Roer.

Ansvarshavende redaktør:
Karl Venzel Vejrup tlf: 40567376
Gyvelvej 12 B st.tv
4000 Roskilde

Indlæg til medlemsbladet kan sendes til
ovenstående adresse eller email til:
karl.vejrup@gmail.com

Redaktionen forbeholder sig ret til at
redigerer i indsendt materiale.
Underlødige og injurierende indlæg
kommer kun i bladet såfremt redaktøren
finder dem morsomme og relevante.

Bestyrelsen:
Formand: Finn Petersen 43717113
Kasserer: Aksel Hadberg 46367384
Best.medl. Mads Jakobsen 46359015
Best.medl. Tom Søndergaard 23213453
Best.medl. Finn Roer Jensen 46564499

På RFK.'s hjemmeside: www.roskildekajakklub.dk kan læses flere oplysninger om klubben f.eks. vores love, kontingenter, navne på instruktører, mail adresser osv. Interesserede kan læse om klubbens instruktionskursus for nybegyndere. Webmaster er Mads Jakobsen.

Roskilde kajakklubs kontonummer i Nordea:
Reg nr. 2905 – Konto nr. 2551457098

Aktiviteter

Torsdagsgrill i ulige uger.

De er vil ud og ro møder op ved 18.30 tiden og alt efter vind og vejr bliver der normalt tændt op i grillen ved 20-2030 tiden. Mens grillen bliver klar finder man sine medbragte mad og drikkevarer frem, dækker bordet, retter an og hygger sig med et glas. Familiemedlemmer og andre med relation til klubben er meget velkomne. I tilfælde af dårligt vejr hvor det ikke er muligt at tage en rotur først startes grillen ved 19 tiden og det skal siges at det kan være ganske hyggeligt at grille under halvtaget, mens et tordenvejr laver lysshow.

Tour de Gudenaå den 10. & 11. september.

Der er som sædvanlig bestilt plads på vandrehjemmet i Silkeborg, og traditionen tro er menuen lørdag aften selvfølgelig det legendariske ristaffel. Af hensyn til reservationen på vandrehjemmet så tilmeld jer snarest muligt, se opslag i klubben (det kommer nok snart). Se nærmere på www.tourdegudena.dk

24. september: Mølleåens Blå Bånd. Hvis man har lyst til at ro en tur på Vejle Sø, Furesøen, Mølleåen og Lyngby Sø, er det en oplagt mulighed.

Husk at låse kajakskuret efter brug!

De sidste måneder er det 5-10 gange sket, at døren til pagajrummet ikke har været låst. Det kniber også gevaldigt med den sidste port i kajakskuret, systemet virke kun hvis pløkken sidder i hullet i stolpen!

Så tag i døren og skub til portene inde skuret forlades!